

Gözlerin

– Harun Yıldırım · 09 Ağustos 2024

GÖZLERİN

Yedikat alemde kayıp giderken
Gönül otağım da durdu gözlerin
Yetmiş üç bin serhat cihat ederken
Aşılmaya kale surdu gözlerin

Yüreği dövdürdüm ateşe kora
Ölüm emri midir açtığın yara
Birisi anlatsın söylesin yare
Fizana sürgüne sürdü gözlerin

Eyy günüm güneşim kışım turabım
Sığındığım evim yurdum harabım
Beni sarhoş eden demli şarabım
Şiarı ortadan yardı gözlerin

Biri açılmamış iğde danesi
Biri kainatın en şahanesi
Emsalsiz yaratmış yok bahanesi
On sekiz bin alemde sırdı gözlerin

Ne yazlar atlattım ne karakışlar
İslatmaz nafîle yağın yağışlar
Toprak bayram eder ölüm alkışlar
Beklenmedik anda vurdu gözlerin

Özenmiş özünden vermiş yaradan
Deniz ile gökten dermiş yaradan
Kaşların altına sermiş yaradan
Zuhuri alemde vardı gözlerin

Kirpiğin de örlü sırman var sanki
Uğruna adanmış kurban var sanki
Padişahdan emir ferman var sanki

Gönlümü kuşattı sardı gözlerin .

HARUN YILDIRIM